

Som tredje grund åberopar klaganden slutligen att förstainstansrätten åsidosatt motiveringsskyldigheten, icke-diskrimineringsprincipen och principen om rätten till försvar, samt att de bevis som lagts fram för förstainstansrätten har missuppfattats. Denna sista grund består av tre delgrunder.

Som första delgrund hävdar klaganden att förstainstansrätten har åsidosatt såväl icke-diskrimineringsprincipen som motive-ringsskyldigheten och bestämmelserna om bevisning genom att finna att det faktum att vissa provdeltagare kände till den handling som det skriftliga provet var baserat på inte innebar ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och genom att inte kräva att svaranden skulle inkomma med konkreta bevis för att någon diskriminering hänförlig till denna omständighet inte förelåg.

Som andra delgrund anför klaganden att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts och att de bevis som lagts fram för förstainstansrätten har missuppfattats då förstainstansrätten bedömt att uttagningskommitténs sammansättning var tillräckligt stabil för att säkerställa en objektiv jämförelse och betygsättning av provdeltagarna trots att det fanns uppgifter i målet som visade på en avsaknad av tillräcklig stabilitet i uttagningskommitténs sammansättning och att svaranden inte inkommit med flera viktiga sakuppgifter till förstainstansrätten.

Som tredje delgrund åberopar klaganden ett nytt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och bestämmelserna om bevisning, liksom ett åsidosättande av rätten till försvar, med hänvisning till förstainstansrättens slutsatser vad gäller uttagningskommitténs medlemmars opartiskhet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Ried im Innkreis (Österrike) den 2 juni 2008 – Brottmål mot Roland Langer

(Mål C-235/08)

(2008/C 223/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Ried im Innkreis

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Roland Langer

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 43 i EG-fördraget (fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen i dess lydelse av den 2 oktober 1997, senast ändrad genom Republiken Bulgariens och Rumäniens tillträde till Europeiska unionen den 25 april 2005, EUT L 157, s. 11) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken uteslutande aktiebolag med säte på medlemsstatens territorium får bedriva verksamhet med hasardspel i kasinon i medlemsstaten, vilket innebär att det är nödvändigt att bilda eller förvärva ett aktiebolag i medlemsstaten?
- 2) Ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel hasardspel i kasinon, när medlemsstaten i fråga inte har någon sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, eftersom nationella organisa-törer med tillstånd uppmuntrar till deltagande i spel – till exempel vadhållning i samband med sportengagemang och lotterier som arrangeras av staten – och gör reklam härför (i tv, tidningar och tidskrifter), varvid kontanter för en lott till och med erbjuds i reklamen kort före lottdragningen ("TOI TOI – Glaub' ans Glück") ("Lycka till – Tro på turen")?
- 3) Ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, enligt vilken alla lagstadgade tillstånd för hasardspel och kasinon utfärdas för en tidsperiod av 15 år på grundval av bestämmelser enligt vilka ansökningar från konkurrenter från andra medlemsstater inte beaktas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 4 juni 2008 – Swiss Re Germany Holding GmbH mot Finanzamt München für Körperschaften

(Mål C-242/08)

(2008/C 223/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof